

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det er faktisk sådan, at i hvert fald i Socialdemokratiet føler vi, at vi har et ansvar for, at borgere i dette land har et forsørgelsesgrundlag, som de kan leve af på en nogenlunde fornuftig måde. Vi har også den opfattelse, at hvis der er arbejde til dem, er det ikke bare en valgmulighed, mens både Venstres ordfører og Venstres minister prøver at tegne det billede, at det er en valgmulighed, om man vil være i kontanthjælpssystemet eller man vil tage et arbejde.

Men der er ikke nogen reel valgmulighed, for historien og rapporter viser jo, at den såkaldte gulerod, som fru Irene Simonsen taler om, kun har virket i 5 pct. af tilfældene. Det vil sige, at 95 pct. af kontanthjælpsmodtagerne bliver holdt i en skruestik på et fattigdomsniveau, som vi simpelt hen ikke kan være bekendt, og derfor er mit spørgsmål igen: Hvis man har den opfattelse, at der er mange, der er til rådighed for arbejdsmarkedet, og der også er arbejde til dem, hvorfor bruger man så ikke rådighedsreglerne? De handler nemlig ikke om økonomi.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg ser frem til, at ministeren kommer frem med noget mere om rådighedsregler, og jeg er faktisk overbevist om, at det vil ske på et tidspunkt og måske endda inden så længe. Nu står vi nemlig i en situation, hvor arbejdsmarkedet kan opsure en stor part af de mennesker, der står uden for arbejdsmarkedet i dag.

Jeg er enig i, at der er kommet alt for få kontanthjælpsmodtagere i arbejde set i lyset af den positive situation, der er på arbejdsmarkedet nu. Det er jeg fuldstændig enig i, og om nogen har jeg også slået til lyd for, at der skal ske mere, og at vi skal have flere ud. Men det skal ske via det, jeg har været inde på flere gange i dag, nemlig den håndholdte hjælp, fordi der er tale om folk, der ikke har et netværk. Mange af dem har ingen kontakt til arbejdsmarkedet, og nogle af dem er også i den situation, at det ikke engang er en del af kulturen i deres familie eller deres omgangskreds, at man har et job. Så det er jo en helt anden hjælp, der skal til. Her kan rådighedspligten ikke stå alene, her skal man også gulerod til, og det håber jeg da at Socialdemokratiet vil være med til.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu er jeg jo vant til, at hver gang vi behandler forskellige temaer, har fru Irene Simonsen altid beskæftiget sig ihærdigt med disse temaer i de sidste 20 år, og det må jo betyde, at fru Irene Simonsen efterhånden må være ganske gammel. Men derfor så jeg også meget gerne, at fru Irene Simonsen begyndte at forholde sig lidt mere konkret til problemerne.

Fru Irene Simonsen burde gå ind på loftsramte kontanthjælpsmodtageres hjemmeside og se, hvad det er, de udsættes for. De udsættes for ikke at have råd til at holde konfirmation for deres børn, og deres børn mister muligheden for at tage med på lejrskole og deltage i idrætsaktiviteter. Der er historier om, at forældrene ikke har råd til at betale den almindelige madordning, og der er historier af en sådan art, at man til sidst kan undre sig over, at forældrene overhovedet kan klare at holde sammen på tingene med de ringe vilkår, de må byde deres børn. Men selv om man er fattig, kan man altså godt elske sine børn, og det synes jeg lige fru Irene Simonsen skulle tænke lidt over.

Kl. 11.50

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Ja, jeg er i hvert fald blevet noget ældre på det seneste, og der kommer snart et nyt årstal, så jeg erkender blankt, at jeg efterhånden har nogle år på bagen. Det kan nok også ses efterhånden.

Med hensyn til den situation, fru Anne Baastrup skitserer, er jeg enig i, at sådanne tilfælde findes, og jeg vil tage udgangspunkt i nogle af dem, jeg har set på tv, og som fru Anne Baastrup måske også har set. Når man kulegraver de familiers økonomi, er det største problem som regel, at der ligger store, gamle gældsposter, som er årsag til, at økonomien er dårligere end hos dem, der er på kontanthjælp og ikke har store gældsposter, og derfor var jeg utrolig glad, da reglen om gældssanering for udsatte familier blev indført. Men det er selvfølgelig under forudsætning af, at man også selv yder noget, nemlig siger ja til at komme i job eller i uddannelse. Sådan får vi hjulpet de folk videre og får dem derhen, hvor de har mulighed for selv at agere i deres eget liv, og det er jo det, der er vigtigt.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Anne Baastrup for den sidste korte bemærkning.